

Dosarul nr. 3ra-821/19

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Briceni (jud: A.Procopșina)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: I.Grosu, A.Garbuz, A.Ciobanu)

DECIZIE

9 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Iurie Bejenaru
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Valgor-Com”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Valgor-Com” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Briceni (în prezent Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Nord) cu privire la anularea actelor administrative,

împotriva deciziei din 28 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Nord, a fost casată hotărârea din 24 august 2018 a Judecătoria Edineț, sediul Briceni și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 3 august 2015, SRL „Valgor-Com” a depus cerere de chemare în judecată împotriva IFS pe raionul Briceni (în prezent Serviciul Fiscal de Stat, DGAF Nord) cu privire la anularea actelor administrative.

În motivarea acțiunii a indicat că urmare a actului de control nr.5-670420 din 27 aprilie 2015, IFS pe raionul Briceni a emis decizia nr.232 din 26 mai 2015 asupra cazului de încălcare fiscală, prin care a sancționat SRL „Valgor-Com” cu aplicarea amenzii în mărime de 5 000 de lei, pentru împiedicarea controlului fiscal, prin neprezentarea de explicații și documente, necesare organului fiscal, conform art.253 alin.(1) din Cod fiscal, suma de 1 000 de lei pentru întocmirea declarației cu privire la impozitul pe venit a persoanelor ce practică activitate de antreprenariat pentru anul 2014, potrivit prevederilor art.260 alin.(3) Cod Fiscal, în redacția Legii în vigoare la data comiterii pretensei încălcări și suma de 1 940 142 de lei ce constituie 30 % din suma diminuată a impozitului pe venit, apreciată de IFS pe raionul Briceni la suma de 6 467 140 de lei, conform prevederilor art.261

alin.(4) Cod fiscal în redacția Legii în vigoare la data pretinsei încălcări, cu calcularea și încasarea la buget a sumelor impozitelor și plăților calculate suplimentar în rezultatul controlului, și anume, a sumei de 6 467 140 de lei – diminuarea impozitului pe venit, obținut din activitatea de întreprinzător pentru anul 2014 și suma de 100 462 de lei - majorarea de întârziere pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit diminuat, iar în total suma de 8 513 744 de lei.

Reclamanta a considerat că sancțiunea aplicată este neîntemeiată și pasibilă de a fi anulată, astfel a contestat decizia nominalizată la IFS pe raionul Briceni reieșind din faptul că societatea fiind un contribuabil responsabil și disciplinat, care și-a onorat la timp obligațiile fiscale, nu și-a permis eschivarea de la prezentarea explicațiilor și a documentelor solicitate de Inspectoratul Fiscal de Stat sau de alte organe de control.

Totodată, a susținut că contractul de vânzare-cumpărare a bunurilor imobile încheiat la 9 octombrie 2014 între SRL „Valgor-Com” și SRL „Hefmas-Agro”, a fost contestat la 14 noiembrie 2014 în instanța de judecată, circumstanță despre care IFS pe raionul Briceni a fost informat.

Societatea a indicat că în baza contractului din 9 octombrie 2014, obiectul tranzacției nu a fost transmis în modul prevăzut de legislație, cu efectuarea inventarierii reale a bunurilor imobile, ce erau preconizate spre înstrăinare, și doar a fost perfectat formal un act de primire-predare nelegitim, conținutul căruia nu coincide nici cu situația reală, nici cu datele din evidența contabilă a întreprinderii.

A menționat că factura fiscală asupra bunurilor imobile, obiect al contractului, nu a fost scrisă și eliberată, iar toate bunurile imobile se află în prezent în evidența contabilă a SRL „Valgor-Com”.

Ulterior, în baza hotărârii judecătorești din 29 decembrie 2014, bunurile imobile specificate în contractul menționat, au fost puse sub sechestru până la adoptarea unei hotărâri irevocabile a instanței judecătorești.

Astfel, în lipsa unei hotărâri judecătorești irevocabile nu poate fi constatat obiectiv cine în prezent se face proprietarul real al bunurilor imobile din contractul litigios.

A considerat că prin transmiterea dreptului de proprietate asupra întregului bun imobil, din momentul înregistrării contractului de vânzare-cumpărare, vânzătorul fără a obține în schimb echivalentul bănesc a bunului înstrăinat, rămânea deposedat de patrimoniul său.

Or, IFS pe raionul Briceni nu a solicitat prezentarea anumitor documente, pe care le-ar fi avut sau trebuia să le aibă la dispoziție societatea.

La 19 iunie 2015, SRL „Valgor-Com” a depus contestație asupra deciziei IFS pe raionul Briceni nr. 232 din 26 mai 2015.

Ulterior, prin decizia nr. 285 din 16 iulie 2015, contestația SRL „Valgor-Com” a fost respinsă ca neîntemeiată, în lipsa temeiului legal și a fost menținută decizia IFS pe raionul Briceni nr. 232 din 26 mai 2015. A fost obligat contribuabilul să execute decizia contestată.

SRL „Valgor-Com” a solicitat prin cererea de chemare în judecată inițială și cererea de modificare a pretențiilor, anularea deciziei IFS pe raionul Briceni nr. 232 din 26 mai 2015 asupra cazului de încălcare fiscală comisă de SRL „Valgor-Com”, anularea hotărârii IFS pe raionul Briceni seria AH nr. 0143047 din 21 iulie 2015 cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului și a

deciziei nr. 285 din 16 iunie 2015 pe marginea contestației împotriva deciziei IFS Briceni nr. 232 din 26 mai 2015. (f.d. 36-37, vol.I)

Prin hotărârea din 24 august 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Briceni a fost admisă acțiunea în contencios administrativ a SRL „Valgor-Com”. A fost anulată decizia IFS pe raionul Briceni nr. 232 din 26 mai 2015 asupra cazului de încălcare fiscală comisă de SRL „Valgor-Com”. A fost anulată hotărârea IFS pe raionul Briceni seria AH nr. 0143047 din 21 iulie 2015 cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului. A fost anulată decizia nr. 285 din 16 iunie 2015 pe marginea contestației împotriva deciziei IFS pe raionul Briceni nr. 232 din 26 mai 2015.

La 11 septembrie 2018, prin intermediul oficiului poștal, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Nord a declarat apel împotriva hotărârii din 24 august 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Briceni.

Prin decizia din 28 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Nord, a fost casată hotărârea din 24 august 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Briceni și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii depuse de SRL „Valgor-Com”.

La 26 aprilie 2019, SRL „Valgor-Com” a declarat recurs împotriva deciziei din 28 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală, prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, reiterând motivele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată.

În acest sens, a apreciat ca fiind greșită soluția instanței de apel, întrucât există temei legal pentru admiterea pretențiilor, poziție expusă în hotărârea primei instanțe.

Suplimentar a indicat că instanța de apel nu a apreciat corect materialele cauzei, bazându-și motivarea pe temeiurile invocate de apelant/intimat.

SRL „Valgor-Com” și-a bazat prezenta cerere de recurs pe art. 194 alin. (2), 206 alin. (1), 224 alin. (1), 225 alin. (1), (2) și 258 alin. (3) ale Codului administrativ.

Recurenta a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin referința din 19 iunie 2019, depusă prin intermediul oficiului poștal, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Nord a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

Instanța de recurs precizează că prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că decizia contestată a fost emisă până la intrarea în vigoare a Codului administrativ și recursul a fost depus după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Respectiv, termenul de declarare al recursului urmează fi calculat conform dispozițiilor instituite de Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 28 februarie 2019.

Recurenta a recepționat decizia instanței de apel la 1 aprilie 2019. (f.d. 60, vol.II)

Astfel, recursul declarat la 26 aprilie 2019 este în termen.

În conformitate cu prevederile articolului 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contencios administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

Articolul 258 alin. (3) din Codul administrativ statuează că procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod.

Astfel, procedura de contencios administrativ dedusă judecării în prezenta speță urmează a fi judecată prin prisma dispozițiilor Codului administrativ al Republicii Moldova, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, iar în partea materială urmează a fi aplicate prevederile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ, și anume, a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (abrogată la 1 aprilie 2019).

În conformitate cu prevederile art. 247 Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, din considerentele ce urmează.

Din materialele cauzei rezultă cu certitudine că începând cu 22 aprilie 2015 și până la 27 aprilie 2015, la SRL „Valgor-Com” a fost efectuat un control fiscal, prin metoda verificării documentare, corectitudinea calculării și declarării obligațiilor fiscale pe perioada de activitate 1 ianuarie 2011 – 28 februarie 2015.

Ca urmare a controlului fiscal efectuat, prin decizia Serviciului Fiscal de Stat, IFS pe raionul Briceni nr.232 din 26 mai 2015 asupra cazului de încălcare fiscală comisă de SRL „Valgor-Com”, ultimei i-a fost calculat și încasat la buget suma impozitelor și plăților calculate suplimentar în mărime de 6 467 140 de lei, pentru diminuarea impozitului pe venit obținut din activitatea de întreprinzător pentru perioada fiscală a anului 2014, s-a încasat la buget majorarea de întârziere calculată conform prevederilor art. 228 alin. (2), (3) Cod fiscal în mărime de 100 462 de lei pentru majorarea de întârziere pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit diminuat, inclusiv 47 839 de lei constituie majorarea de întârziere de la data întocmirii actului până la data primirii deciziei (27.04.2015-26.05.2015), s-a

aplicat amendă pentru încălcarea legislației fiscale și s-a dispus încasarea de la buget suma de 5 000 de lei, pentru împiedicarea controlului fiscal, prin neprezentarea de explicații și documente necesare organului fiscal conform prevederilor art. 253 alin. (1) Cod fiscal, suma de 1 000 de lei pentru întocmirea declarației cu privire la impozitul pe venit a persoanelor ce practica activitatea de antreprenoriat pe anul 2014, care conține informație neautentică, conform prevederilor art. 260 alin. (3) Cod fiscal, în redacția Legii în vigoare la data comiterii încălcării și suma de 1 940 142 de lei în mărime de 30% din suma diminuată a impozitului pe venit (6 467 140 de lei x 30%) conform prevederilor art. 261 alin. (4) Cod fiscal, în redacția Legii în vigoare la data comiterii încălcării, iar în total contribuabilului i-au fost aplicate sancțiuni pecuniare în sumă de 8 513 744 de lei. (f.d. 3-4, vol.I)

Este cert și faptul că potrivit deciziei Serviciului Fiscal de Stat, IFS pe raionul Briceni nr. 285 din 16 iunie 2015 pe marginea contestației împotriva deciziei IFS Briceni nr. 232 din 26 mai 2015, a fost respinsă contestația ca fiind neîntemeiată, în lipsa temeiului legal și a fost menținută decizia nr. 232 din 26 mai 2015. (f.d. 5-6, vol.I)

Înaintând acțiunea în judecată împotriva IFS pe raionul Briceni (în prezent Serviciul Fiscal de Stat, DGAF Nord), SRL „Valgor-Com” a solicitat anularea deciziei IFS pe raionul Briceni nr. 232 din 26 mai 2015 asupra cazului de încălcare fiscală comisă de SRL „Valgor-Com”, anularea hotărârii IFS pe raionul Briceni seria AH nr. 0143047 din 21 iulie 2015 cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului și a deciziei nr. 285 din 16 iunie 2015 pe marginea contestației împotriva deciziei IFS Briceni nr. 232 din 26 mai 2015. (f.d. 36-37, vol.I)

Fiind investită cu examinarea cauzei și având ca obiect legalitatea deciziei IFS pe raionul Briceni nr. 232 din 26 mai 2015 asupra cazului de încălcare fiscală comisă de SRL „Valgor-Com”, anularea hotărârii IFS pe raionul Briceni seria AH nr. 0143047 din 21 iulie 2015 cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului și a deciziei nr. 285 din 16 iunie 2015 pe marginea contestației împotriva deciziei IFS Briceni nr. 232 din 26 mai 2015, prima instanță a ajuns la concluzia admiterii acțiunii, dispunând anularea actelor administrative.

Judecând apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Nord, Curtea de Apel Bălți, reieșind din temeiurile și obiectul acțiunii în contencios administrativ, cu aplicarea corectă a legii materiale, stabilind circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și având la bază cumulul de probe administrate la caz, corect a ajuns la concluzia admiterii apelului, casării hotărârii primei instanțe și pronunțării unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

Pentru a decide astfel, instanța de apel și-a întemeiat soluția pe prevederile Legii contenciosului administrativ, art. 8 alin. (2) lit. f), h), i), d), e), 108 alin. (1), (3) și 189 alin. (1), (2), (3) ale Codului fiscal.

În contextul normelor enunțate, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiată concluzia primei instanțe referitor la admiterea acțiunii în contencios administrativ, aceasta deoarece sancțiunea contribuabilului a fost aplicată pentru împiedicarea controlului fiscal, prin neprezentarea de explicații și documente, cât și neinclusiunea de SRL „Valgor-Com” în declarația cu privire la impozitul pe venit

a venitului obținut aferent operațiunii de înstrăinare a bunurilor imobile și mobile SRL „Hefmas-Agro” conform contractului de vânzare-cumpărare din 9 octombrie 2014.

Astfel, instanța de apel a reținut că temeiul apariției obligației a servit contractul de vânzare-cumpărare a complexului animalier SOF – 54, situat în extravilanul satului Cotiujeni, raionul Briceni, încheiat la 9 octombrie 20104 între SRL „Valgor-Com” și SRL „Hefmas-Agro” în sumă de 350 000 de euro, echivalentul a 65 417 450 de lei.

Or, data obligației fiscale privind TVA aferentă este data livrării, iar în cazul livrării bunurilor imobile, data livrării se consideră data trecerii bunurilor imobiliare în proprietatea cumpărătorului la data înscrierii lor în Registrul bunurilor imobile.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că cumpărătorul SRL „Hefmas-Agro” și-a înregistrat dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile cumpărate la câteva zile după efectuarea tranzacției de vânzare-cumpărare.

Pe cale de consecință, instanța de apel a constatat cu certitudine că pentru SRL „Valgor-Com” a apărut obligația fiscală.

În susținerea opiniei enunțate instanța de recurs reține art. 16 alin. (1) a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 1 aprilie 2019), care prevede că persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Aderent, art. 25 alin. (1) lit. a) al Legii contenciosului administrativ (în vigoare până la 1 aprilie 2019), prevede că judecând acțiunea, instanța de contencios administrativ respinge acțiunea ca fiind nefondată sau depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

În conformitate cu art.8 alin. (2) lit. d), e), f), h), i) Titlul I, Cod Fiscal, care reglementează că contribuabilul este obligat să prezinte informații veridice despre veniturile rezultate din orice activitate de întreprinzător, precum și despre alte obiecte ale impunerii; să achite la buget, la timp și integral, ținând cont de prevederile art.7 alin.(5), sumele calculate ale impozitelor și taxelor, asigurând exactitatea și veridicitatea dărilor de seamă fiscale prezentate; în caz de control al respectării legislației fiscale, să prezinte, la prima cerere, persoanelor cu funcții de răspundere ale organelor cu atribuții de administrare fiscală documentele de evidență, dările de seamă fiscale și alte documente și informații privind desfășurarea activității de întreprinzător, calcularea și achitarea la buget a impozitelor și taxelor și acordarea facilităților, să permită accesul, în cazul ținerii evidenței computerizate, la sistemul electronic de contabilitate; să asiste la efectuarea controlului privind respectarea legislației fiscale, să semneze actele privind rezultatul controlului, să dea explicații în scris sau oral și în caz de calculare greșită și determinare incorectă de către Serviciul Fiscal de Stat a sumei impozitului, penalității, dobânzii sau amenzii, să dovedească acest lucru prin documente justificative.

În context, art. 108 alin. (1), (3) Cod fiscal, prevede că data calculării obligației fiscale privind T.V.A. este data livrării. Data livrării se consideră data predării mărfurilor, prestării serviciilor, cu excepția cazurilor stipulate la alin.(5)–(8). În cazul livrării de bunuri imobiliare, data livrării se consideră data trecerii bunurilor imobiliare în proprietatea cumpărătorului la data înscrierii lor în registrul bunurilor imobiliare.

Art. 189 alin. (1), (2), (3) Cod fiscal, stipulează că Serviciul Fiscal de Stat calculează impozitele și taxele contribuabililor în urma controalelor fiscale, dacă au fost stabilite cazuri de nerespectare a legislației fiscale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislația fiscală. Dacă în timpul controlului fiscal sumele impozitelor și taxelor care urmau să fie vărsate la buget nu pot fi determinate din lipsă de contabilitate ori din cauza ținerii ei neconforme, dacă contribuabilul (reprezentantul acestuia) sau persoana lui cu funcție de răspundere nu prezintă, în totalitate sau în parte, documentele de evidență și/sau dările de seamă fiscale, Serviciul Fiscal de Stat calculează impozitele și taxele prin metode și din surse indirecte, efectuând ulterior recalcularea lor după restabilirea evidenței, în conformitate cu legislația, sau după prezentarea documentelor respective. Acțiunile prevăzute la alin.(1) pot fi aplicate persoanelor fizice cetățeni ai Republicii Moldova care nu desfășoară activitate de întreprinzător în cadrul utilizării metodelor indirecte de estimare în conformitate cu prevederile cap.111 din prezentul titlu.

La caz, este important a menționa că din decizia contestată reiese că SRL „Valgor-Com” i-a fost aplicată sancțiunea pentru faptul împiedicării controlului fiscal prin neprezentarea de explicații și documente, cât și neincluserii de către contribuabil în declarația cu privire la impozitul pe venit (VEN 12) a venitului obținut aferent operațiunii de livrare a bunurilor imobile către SRL „Hefmas-Agro” conform contractului de vânzare-cumpărare nr. 4506 din 9 octombrie 2014.

Așadar, s-a stabilit cu certitudine că temeiul apariției obligației fiscale pentru SRL „Valgor-Com” a servit contractul de vânzare-cumpărare a complexului animalier SOF-54, situat în extravilanul satului Cotiujeni, raionul Briceni, încheiat la 9 octombrie 2014, între SRL „Valgor-Com” în calitate de vânzător și SRL „Hefmas-Agro” în mărime de 3 500 000 euro, echivalentul a 65 417 450 de lei.

La fel, reiese că încălcarea fiscală, și anume, nedeclararea venitului obținut din operațiunea de livrare a bunurilor imobile în baza contractului nr. 4506 din 9 octombrie 2014 în anul 2014, Serviciul Fiscal de Stat a constatat-o în baza informației Agenției Servicii Publice a Republicii Moldova, Departamentul Cadastru, Serviciul Cadastral Teritorial Briceni, prin care dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile nr. cadastral 1424304.126, 1424304.126.01-1424304.126.37, situate în extravilanul satului Cotiujeni, raionul Briceni, înregistrate în Registrul bunurilor imobile la 10 octombrie 2014, aparține SRL „Hefmas-Agro” și nu SRL „Valgor-Com”, fapt constatat prin actul de control nr. 670420 din 27 aprilie 2015. (f.d. 12, vol.II)

Or, având în susținere dispozițiile art. 108 alin. (1) Cod fiscal, data calculării obligației fiscale privind TVA, este data livrării. Data livrării bunurilor imobiliare, se consideră data trecerii bunurilor imobiliare în proprietatea cumpărătorului la data înscrierii lor în Registrul bunurilor imobile.

Incidente la caz sunt și dispozițiile art. 4 alin. (2) și 5 alin. (1) ale Legii cadastrului bunurilor imobile, care reglementează că obiecte ale înregistrării sunt bunurile imobile, dreptul de proprietate și celelalte drepturi reale asupra lor. Sunt supuse înregistrării obligatorii bunurile imobile și drepturile asupra lor indicate la art.4 alin.(2) și (3).

Art. 22 alin. (1), (2) din aceeași lege prevede că Registrul bunurilor imobile este documentul de bază al cadastrului. Registrul bunurilor imobile conține înscrieri privind fiecare bun imobil, dreptul de proprietate și alte drepturi patrimoniale, titularii de drepturi, documentele ce confirmă drepturile, tranzacțiile cu bunuri imobile și alte temeuri ale nașterii, modificării, grevării și stingerii drepturilor.

Raportând la caz normele sus-citate în raport cu materialul probator al cauzei, instanța de recurs evidențiază că la 10 octombrie 2014, imediat ziua următoare de la încheierea actului juridic, SRL „Hefmas-Agro” și-a materializat prin înregistrare dreptul de proprietate asupra bunului imobil cu nr. cadastral 1424304126, iar la rândul său, SRL „Valgor-Com” urma să determine în conformitate cu prevederile art. 108 din Codul fiscal, obligația fiscală ce-i revine și să declare impozitul pe venit (VEN 12) obținut aferent livrării bunurilor imobile.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel corect a tratat că deși, prin hotărârea din 3 mai 2017 a Judecătoriei Edineț, sediul Briceni și decizia din 15 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost declarat nul contractul de vânzare-cumpărare a complexului animalier SOF-54, situat în extravilanul satului Cotiujeni, raionul Briceni, încheiat la 9 octombrie 2014, încheiat între SRL „Valgor-Com” și SRL „Hefmas-Agro”, nu a decăzut obligația SRL „Valgor-Com” de a achita la buget obligațiile fiscale prevăzute de Codul fiscal la art. 108.

Or, la examinarea acțiunii în contencios administrativ, instanța de judecată examinează legalitatea actelor administrative la momentul adoptării lor, iar situațiile apărute ulterior adoptării acestor acte, nu pot influența legalitatea adoptării deciziilor și situației care a fost la momentul adoptării lor.

La acest segment, instanța de recurs complinește că în scopul asigurării executării obligațiilor față de bugetul public național (BPN), și anume, verificarea corectitudinii calculării, declarării și virării în termen a impozitului pe venitul obținut din activitatea de antreprenariat, aferentă operațiunii de vânzare a bunurilor mobile și imobile către SRL „Hefmas-Agro”, Serviciul Fiscal de Stat, ca organ de control, folosind metode și surse indirecte, justificat a calculat SRL „Valgor-Com” impozitul pe venit obținut din activitate de întreprinzător pentru anul 2014, or, SRL „Valgor-Com” nu a inclus în declarație, impozitul pe venit obținut din activitatea de întreprinzător.

Sau la momentul emiterii actului administrativ contestat, Serviciul Fiscal de Stat nu avea anumite impedimente de sancționare a SRL „Valgor-Com”, având în vedere că ultima nu și-a onorat obligațiile fiscale aferente impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător pentru anul 2014.

Astfel, se va nota că la emiterea actelor administrative contestate ce vizează SRL „Valgor-Com”, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Nord a respectat legislația fiscală referitoare la determinarea obligațiilor

fiscale aferente impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător pentru anul 2014, considerent din care instanța de recurs apreciază că deciziile Serviciului Fiscal de Stat sunt legale și au fost adoptate cu respectarea normelor Codului fiscal.

Nu pot fi reținute și se resping argumentele recurente/reclamante precum că în baza contractului din 9 octombrie 2014, obiectul tranzacției nu a fost transmis în modul prevăzut de legislație, cu efectuarea inventarierii reale a bunurilor imobile, ce erau preconizate spre înstrăinare și doar a fost perfectat formal un act de primire-predare nelegitim, conținutul căruia nu coincide nici cu situația reală, nici cu datele din evidența contabilă a întreprinderii, și că factura fiscală asupra bunurilor imobile, obiect al contractului, nu a fost scrisă și eliberată, iar toate bunurile imobile se află în prezent în evidența contabilă a SRL „Valgor-Com”.

Or, Codul fiscal expres prevede că data calculării obligației fiscale privind TVA, se consideră data trecerii bunurilor imobiliare în proprietatea cumpărătorului la data înscrierii lor în Registrul bunurilor imobile, iar SRL „Hefmas-Agro” la rândul său, și-a materializat prin înregistrare dreptul de proprietate asupra bunului imobil, imediat după tranzacție, cu atât mai mult că a fost semnat și actul de primire-predare între societățile comerciale.

Prin urmare, sunt apreciate critic susținerile recurente precum că instanța de apel a încălcat și aplicat eronat normele de drept material, deoarece susținerile date nu au suport legal, mai mult că contravin constatărilor relatate.

Celelalte apărări ale recurente formulate în recurs, la fel, sunt neîntemeiate, mai mult, în esența lor, sunt similare argumentelor invocate în cererea de chemare în judecată și sunt expuse asupra circumstanțelor, cărora le-a fost dată o apreciere corectă și nefiind stabilite anumite încălcări.

Coroborând circumstanțele ce preced, instanța de recurs conchide netemeinicia recursului depus de SRL „Valgor-Com” împotriva deciziei din 28 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți, or, soluția instanței de apel este bazată pe elucidarea multiaspectuală a circumstanțelor speței, cu încadrarea corectă a raportului material-litigios și este adoptată cu respectarea normelor de drept material și procedural.

Mai mult că aceste argumente nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Astfel, instanța de recurs apreciază că decizia din 28 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți cuprinde examinarea chestiunilor în fapt și în drept și dispozițiile legale ce guvernează raportul juridic litigios, astfel încât a fost asigurată securitatea juridică ce garantează previzibilitatea, atât a conținutului regulii de drept, cât și a aplicării sale, iar constatările instanței de apel conțin o argumentare clară și bazată pe suportul probator existent la materialele cauzei.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că decizia instanței de apel este întemeiată și legală, iar criticele formulate în recurs sunt nejustificate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia respingerii recursului depus de SRL „Valgor-Com” împotriva deciziei din 28 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție decide:

Se respinge recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Valgor-Com” împotriva deciziei din 28 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

Nina Vascan

Victor Burduh